

תהלים פרק מה פסוק ד

כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: תלמוד בבלי מסכת יבמות דף עו עמוד ב

א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו. מ"ט דקאתי מרות המואביה. א"ל אבנר, תנינא: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית. אלא מעתה, ממזר - ולא ממזרת! ממזר כתיב, מום זר. מצר - ולא מצרית! שאני הכא, דמפרש טעמא דקרא: +דברים כ"ג+ על אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים, דרכו של איש לקדם, ולא דרכה של אשה לקדם. היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים.

ונשים לקראת נשים!

דף עז עמוד א

"מכל מקום קשיא! הכא תרגמו: +תהלים מ"ה+ כל כבודה בת מלך פנימה. במערבא אמר, ואיתומא ר' יצחק, אמר קרא: +בראשית י"ח+ ויאמרו אליו איה שרה אשתך וגו'.

רש"י הנה באהל - דאין דרך אשה לצאת מביתה.

סוטה פ"ג הלכה ג' כ"א במלחמה הרשות אבל במלחמה מזה הכל יוצאן אפילו חתן מדרו וכלה מחופתה אבר רבי

ר"ח. ודעתן מן המעשה דהוה מלך מן מקום נהומה משה: כלל מלחמה משה. כן כעס רבן ירמיהו כהן גדול

ר"ל

שופטים הלכות מלכים ומלחמות פ"ז

במה דברים אמורים שמחזירין אנשים אלו מערכי המלחמה במלחמת הרשות, אבל במלחמת מצוה הכל יוצאן אפילו חתן מדרו וכלה מחופתה:

ד"ר רבן בדיא שמחזירין וט"ו (משנה) (מד): כלפון רעיהו חלה דקסה וזי דרך הגסים לטענה מלחמה דקמי וכלה מחופתה וז"ל מבי (סאלס מה) כל כעדה במ חתן פנימה. וירל דכ"ק כיון דמתן ית"ל מחדרו כלל וילאה מחופתה ט"ו חתנה ימי חופה. ולמסך דמלחמה מלחמה הגסים היו מחפיקות וזמון לעסקן וכן המנהג היה בערכות:

בדיא כי אפילו כי וכלה מחופתה. משמע דגם נשים יוצאות למלחמה חדרש הוא. ואולי אין יוצאות אלא לבשל ולאפות וכדומה לצורך הגברים אנשי המלחמה (ר"ח)

במה דברים אמורים שמחזירין אנשים אלו מערכי המלחמה במלחמת הרשות, אבל במלחמת מצוה הכל יוצאן אפילו חתן מדרו וכלה מחופתה:

אין ללמוד מכאן שהנשים נלחמות במלחמת מצוה, ומה שכתב רבנו בהלכות מלכים פ"ז הל' ד' אבל במלחמת מצוה הכל יוצאן אפילו חתן מדרו וכלה מחופתה לא למלחמה אלא לסירוחים. וראת פירוש רבנו למסנה קודשין פ"א מ"ז מהדרותי וה"ז 33 שהנשים פטורות מלחמת צלב. וזו היא מלחמת מצוה. ולא זו אף זו, כי יש לאו של לא העדה אכה עדי איש מ"ש רבנו בהלכות עבודה זרה פ"ב הל' י. ואף אם נניח שהן חייבות במלחמת מצוה בעשה לא היינו אומרים ככונן זה יבוא עשה וידעה את לא העשה, כי כלל זה אינו אלא אם כעשה קיום העשה מבש נעקר הלאו, אבל לא כשאלאו נעקר בהכנות דהכנות כל עשה, כי ש אין כאן כום עשה בדרור.

ותפארת ישראל (א) הע"ב דמ"ט ס"ב

אשה לאו כח מלחמה, רק לספק מוון ולתקן הדרכים אף היא יוצאת.

רבי עמואל ח"ן א' ריקי בפירושו יתרו עשירי למשניות.

מכאן נראה שאף על האשה מטיל חיוב זה, ואין ספק שאין זה אלא לעשות כמו שעשה האשה באבלימך או כשרוח בת אשר לשבע בן בכרי או כיהודית לאוליפרו כ"מ חשמונאים. אבל לא שחתייב לצאת לעמך בקשרי המלחמה בכלי זין כמו האנשים. ואף אם יודעת בעצמה שיכולה לעמוד בנגד האויב, נראה בעיני שלא היו מנחיים אותה לצאת, דסוף סוף אשה היא ודעתה קלה ולכה מהסס בדבר קל ושמא תתחיל לנטות ותחילת נפילה וניה.

דברים פרק כב פסוק ה לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת ייוד אלהיך כל עשה אלה: פ

אבן עזרא לא יהיה כלי גבר - נסמכה בעבור צאת למלחמה, כי האשה לא נבראת כי אם להקים הזרע, ואם היא תצא עם אנשים למלחמה תבא בדרך ליד זנות.

מדרש משיל ידה שלחה בכישור, זו יעל, שלא הרגתו בכלי זין אלא ביתד, דכתיב ידה ליתד תשלחנה. ומפני מה לא הרגתו בכלי זין, לקיים מה שנאמר לא יהיה כלי גבר על אשה.

תלמוד בבלי מסכת נזיר דף גט עמוד א רבי אליעזר בן יעקב אומר מנין שלא תצא אשה בכלי זין למלחמה? ת"ל: לא יהיה כלי גבר על אשה, ולא ילבש גבר שמלת אשה - שלא יתקן איש בתיקוני אשה.

רש"י בכלי זין למלחמה - כדמתרגמינן לא יהא תיקון זין דגבר. תלמוד לומר לא יהיה כלי גבר על אשה - וזה שמצוין בעל אשת חבר הקיני שלא הרגתו לסיסרא בכלי זין אלא כמו שנאמר ידה ליתד תשלחנה (שופטים ה).

רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פרק יב הלכה י לא תעדה אשה עדי האיש כגון שתשים בראשה מצופת או כובע או תלבש שריון וכיוצא בו או שתגלח ראשה כאיש...

מצות לא תקנה המצוה

מצוה ל"ב כההרועי כיבדך ארז הקדש הקטרה, שהיה הגשם לוכשה בגדי האנשים והתקטבו בהבטיהם, והוא אסור לא יהיה כלי גבר על אשה, וכל אשה שהתקטב בארז סוככיה האנשים הכשרים בקר הויה כזה הוא תבשים סיודר לאנשים לוקה. (כ"ב, כ"ג):

מצוה ס' כההורו בתקטבם האנשים כהכשירי הגשם. והוא אסור ולא ילבש גבר סביה אשה, וכל איש שהתקטב (גב) כן או לבש כה שהא כהתקטב כקטב הויה כהא תבשים סיודר לנשים לוקה. והי עזא הפעולה כלומר היות הנשים בתקטביות בהבטיה האנשים והאנשים בתקטביות בהבטיה הנשים פקטים ייטו לעורר והבצע לובה ככה שהא כהא כהכשירי הגשם סיודר לזה, והיה כה סיודר כהא כהא כעשיית קנה והלחמא ויאבר אם יתקטב בו אדם ילבש בגדי נשים והתקטב כהא ובגדים והדחה להם, ואם היתה אשה הלכש השריון ותחזין בדרבות, והו כהכשירי כהא אהל עעלי הדיעה הדיעה. (ס' הל' כ"ג):

מצוה ק"א כההורו בתקטבם האנשים כהכשירי הגשם. והוא אסור ולא ילבש גבר סביה אשה, וכל איש שהתקטב (גב) כן או לבש כה שהא כהתקטב כקטב הויה כהא תבשים סיודר לנשים לוקה. והי עזא הפעולה כלומר היות הנשים בתקטביות בהבטיה האנשים והאנשים בתקטביות בהבטיה הנשים פקטים ייטו לעורר והבצע לובה ככה שהא כהא כהכשירי הגשם סיודר לזה, והיה כה סיודר כהא כהא כעשיית קנה והלחמא ויאבר אם יתקטב בו אדם ילבש בגדי נשים והתקטב כהא ובגדים והדחה להם, ואם היתה אשה הלכש השריון ותחזין בדרבות, והו כהכשירי כהא אהל עעלי הדיעה הדיעה. (ס' הל' כ"ג):

מצוה ק"ב כההורו בתקטבם האנשים כהכשירי הגשם. והוא אסור ולא ילבש גבר סביה אשה, וכל איש שהתקטב (גב) כן או לבש כה שהא כהתקטב כקטב הויה כהא תבשים סיודר לנשים לוקה. והי עזא הפעולה כלומר היות הנשים בתקטביות בהבטיה האנשים והאנשים בתקטביות בהבטיה הנשים פקטים ייטו לעורר והבצע לובה ככה שהא כהא כהכשירי הגשם סיודר לזה, והיה כה סיודר כהא כהא כעשיית קנה והלחמא ויאבר אם יתקטב בו אדם ילבש בגדי נשים והתקטב כהא ובגדים והדחה להם, ואם היתה אשה הלכש השריון ותחזין בדרבות, והו כהכשירי כהא אהל עעלי הדיעה הדיעה. (ס' הל' כ"ג):

מצוה ק"ג כההורו בתקטבם האנשים כהכשירי הגשם. והוא אסור ולא ילבש גבר סביה אשה, וכל איש שהתקטב (גב) כן או לבש כה שהא כהתקטב כקטב הויה כהא תבשים סיודר לנשים לוקה. והי עזא הפעולה כלומר היות הנשים בתקטביות בהבטיה האנשים והאנשים בתקטביות בהבטיה הנשים פקטים ייטו לעורר והבצע לובה ככה שהא כהא כהכשירי הגשם סיודר לזה, והיה כה סיודר כהא כהא כעשיית קנה והלחמא ויאבר אם יתקטב בו אדם ילבש בגדי נשים והתקטב כהא ובגדים והדחה להם, ואם היתה אשה הלכש השריון ותחזין בדרבות, והו כהכשירי כהא אהל עעלי הדיעה הדיעה. (ס' הל' כ"ג):

מצוה ק"ד כההורו בתקטבם האנשים כהכשירי הגשם. והוא אסור ולא ילבש גבר סביה אשה, וכל איש שהתקטב (גב) כן או לבש כה שהא כהתקטב כקטב הויה כהא תבשים סיודר לנשים לוקה. והי עזא הפעולה כלומר היות הנשים בתקטביות בהבטיה האנשים והאנשים בתקטביות בהבטיה הנשים פקטים ייטו לעורר והבצע לובה ככה שהא כהא כהכשירי הגשם סיודר לזה, והיה כה סיודר כהא כהא כעשיית קנה והלחמא ויאבר אם יתקטב בו אדם ילבש בגדי נשים והתקטב כהא ובגדים והדחה להם, ואם היתה אשה הלכש השריון ותחזין בדרבות, והו כהכשירי כהא אהל עעלי הדיעה הדיעה. (ס' הל' כ"ג):

מצוה ק"ה כההורו בתקטבם האנשים כהכשירי הגשם. והוא אסור ולא ילבש גבר סביה אשה, וכל איש שהתקטב (גב) כן או לבש כה שהא כהתקטב כקטב הויה כהא תבשים סיודר לנשים לוקה. והי עזא הפעולה כלומר היות הנשים בתקטביות בהבטיה האנשים והאנשים בתקטביות בהבטיה הנשים פקטים ייטו לעורר והבצע לובה ככה שהא כהא כהכשירי הגשם סיודר לזה, והיה כה סיודר כהא כהא כעשיית קנה והלחמא ויאבר אם יתקטב בו אדם ילבש בגדי נשים והתקטב כהא ובגדים והדחה להם, ואם היתה אשה הלכש השריון ותחזין בדרבות, והו כהכשירי כהא אהל עעלי הדיעה הדיעה. (ס' הל' כ"ג):

מזרח ספר תורת המדינה של הרב וולדנברג

מבוא ש ע ר י מ

א

1) בשו"ת אה שביטו באישים, בנכח וקטח אותו בריח הקיצי אהרי הריחה בודעת, באחלמה דבאלה בחלומה בדיווחו על חלק בצדקה קרטה. ע"כ מכלל ענין בשלנו, אשר לברכה הפלחה גם בניים יצבינו עלינו ויאכרו. הנזיל ה' לעשות עם אלהי. נפאח לפנינו אופקיהלכה הרשים והנפאחו לפני הקידים גדולים השתחרים לבני פמרים רחבים. להנצק ולהנצק בכקצות הליכה כאלה אלר עד נה וטבה ההנצקיה בהם במשך קרוב לאלפים שנה היתה נבחינה על הלבנה למשיחא. והתאם כחלבים היינו לראש עין בעין 2) אחר פמלי ארץ-הנפלאה אין נפנו כהרף-עין לתקידים ככרונה ראשונה שהנבחי-שילוחם אינה ניהנה להרהר אף לרוב. בהתאם וקוקים לכדינה כהייר לשיטה כאשר המה בבזרייהנון במבנה היינו הפחדים וההנצחהם לטעל הלוי ועובר צביון-הבדיה-הנכוחה. ובוה ע"כ קימה - לבנין צוי עד.

3) חובתינו להורות נהיב ודרך לארובה השבה לחיה ללוח אל חוקי התורה ומשפטיה. של די הליכה כה שהיא הליכות-עולם חניע לרשל חיקי הליכות אלא הליכות. לירי הכוכה הכרורה כוכ הלכותיה של תורה קדשנו יכולה לשבש יסוד ובנין ולצניור שייבה מחידי הלבחות-הדינאט. והכינה כבטיה לירי נקידה כפנה לליכור העם כולו בככונה רחבה ובקיפה אשר הבריה התיכן שלה אשר יבויחנה מן הקצה אל הקצה יבא חק הכשטה העברי במלוח משפחהו. שיהפך להיות לנשא מרכזי ולריה הנהי של הנה. עד שיעוד לא יאמר לחן בו רק בזרי הרדים נלבו. כי אם אהר יאמר נבא ובנאון לבצלותו על שותף-הדינה במסדו-הנבחה-הנכונה. בביתו כחוגי-כוכין הנכסיר הנשכה גדול לצביונו...

5) כלל מנהג זה בחרל כמובל ראסון שאין דרכה של אשה לעשות מלחמה וכל כבודה בה מלך פנימה. מסתפק לנו באופן בולט למדי גם בכמה פרשיות בתורה שבכתב, וצ"ע בזה כמה הוכחות.

6) בתחילת ספר במדבר כשכב הקו למקד צבאות ישראל מן עשרים שנה ומקלה כל יוצא צבא בישראל, כתוב פשוט. כמספר שמוח כל זכר לגבלתם. והיינו זכרים ולא נקבות.

7) וכן בהנצי בני גד ובני ראובן הוציאו מן הכלל כדבר מוסכם ומסוים את הנשים ואסרו. מסנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יחיו עם בערי הגלעד. ועבדיך יעבדו כל הלוח צבא לפני ה' למלחמה כאשר אדני דברי (במדבר ל"ב-כ"ז ב"ז). וצ"ע שהיה זה מלחמת מנחה. וכן היה ע"כ המבוי של משה אתם ככתוב בפסוק תורת: וצו אתכם בעת ההיא לאמר ה' אלוקים נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים העברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל. רק נשיכם ושפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם (דברים ג"ח-י"ט). וכן חזר יהושע לפני מלחמת הכיבוש. החזיע להם: וזכור את הדבר אשר צוה אתכם משה וזו. נשיכם שפכם ומקנכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר היידן ואתם תעברו ונפשים לפני אחיכם כל בברי החיל וצדקתם אותם. (יהושע א"ח-י"ד).

101

חומר התורה חרבה בעבירה על הלאו הוא על לא יהיה כלי גבר על אשה בגזירה לאמר. כי תעבנה ה' אלוקיך כל עושה אלהי. והיינו שהצביון נקרא לפני המקום בשם נחשב. כי כשרוצו את גדר הלאו הזה יביע בסופו של דבר לירי נקידים מנויים והתנצבות. וכמורש החוקתי עניה, לא יהיה כלי גבר על אשה. לפי שהיא גזי ופריצות ולכן לא נעלה יעל הרב או הניה אלא הסקבה והיעוד למחן ורק שימא. והמסכה פרשה זו כגון לפי שדיכר למעלה בענייני מלחמה אשה לא נבראה רק להקים דרך ואת המב למלחמה חרובל אח עצמה לירי גומל. וכ"כ גם האנן עזרא. במסכה בעבודת אשה למלחמה כי האשה לא נבראה כי אם למקים חרע ואת היא המב עם אנשים למלחמה חבא בדרך לירי גומל.

12) ולפדנו גם מדברי שו"תם של החוקני והאנן עזרא שיינתג לזכרוננו ברש הפרק שבכלל האיסור הוא גם ע"כ היציאה וההשתחפות במלחמה אשילו אם לא חלכש כלי זין. וכמו שמדויקים בדבריהם לכתוב. ואם המב למלחמה חרובל את עצמה לירי גומל. והיינו כ"ל שכוחה התורה לאסור גם ע"כ היציאה וההשתחפות של האשה במלחמה. כי יידה לפוף דעתו של אדם והחליטה עצמה היציאה וההשתחפות של האשה במלחמה הריב בסופו של דבר שהרגיל את עצמה לירי גומל. או שהאנשים ירגילו אותה לירי כך ותבא בדרך לירי גומל ח"ל.

13) והנה לכאורה יש פתירה גלויה על זה שכתבנו שנישים פטורות אשילו במלחמה מנחה. משפנה פשוט כמשה (ד' מ"ד ע"ב) דאיתא: במה דברים אמורים במלחמת חרשות אבל במלחמת מנחה הכל יוצאין אשילו חתן פחדוד וכלה מהפחה. הרי בוראש דבמלחמת מנחה גם נשים פחויבות להשתחף בה. ואשילו כלה מוחש מוציאין בבדי להשתחף בה.

וכאמת משפנה ומה כותב המבנות חתן (כמבנה חריב) להקשות על החיך שכתב עם נבי מנחה זכירה עמלק שהמבנה נוגהת רק בזכרים. כי להם לעשות המלחמה ונקמת אחיב ולא לנשים. ומקשה המניה דהג במלחמת מנחה הכל יוצאין אשיל כלה מהפחה.

14) (ז) דבר זה שהכתוב של כלה מהפחה הנאמר במשנה היא לא שחולכת למלחמה כי אם שאינה נוגהת ימי חופה. מוכח גם מתחיתוך בעצמו במשנה וק"ו. שפתחילה מוכיח שב מה שאסרו שבמלחמת מנחה הכל יוצאין אשילו חתן פחדוד וכלה מהפחה. ולכסף פסיים וכותב במתם דמבנה זו גיהנה בזכרים. יצא שפחור א"צ מינה זכיה. אבל לפי הנ"ל פירוש שפיר כי הכונה של לה מהפחה היא לא שייקחה למלחמה אלא שאינה נוגהת ימי חופה...

15) ודין תורה הוא האיסור החמור שפרטנו בשער בת רבים גאוני וגדולי החזרה בארץ ישראל שאיסור חמור הוא לגייס נשים כמספרה צבאית באיזה אופן שהיה. וכל חק שייחך בענין זה ק"י אלא התנאים מקור פים חיים לבלתי שמוע אל דברי התורה. לא יחייב את העם היהודי הדיוק באסוננו ובמסורתנו וכאשר היינו ע"כ התורה ויצא חצן באיש אחר נגד כפייה כנחה לעבור על דת תורת. כי הדבר הזה יכול הלילה להיות לרוץ לנס ישראל. כולו ולא יסיף ה' הלילה. להוריש את הנשים מלפנינו.

16) מבוא מאת הגאון האדיר עמוד ההוראה
קפטיה מותרר צ"ב: צ"ס"ח בר"ק שליטיא
רב ובכיר דעייק ירושלים חובביא
וסוב עשה.

בעמוד על המשפר לייחו מדבור בגול נהיצה השחרוד לפני תורה פשוטה. מבצב ועבודה לא יעברו כי עבודת הקדש עליהם. וכן כנות ישראל הדין נתן שלא לשעברם לצבא ונקיים יהיו לביחם. זה לתורתו וזה למלאכה ביתם ולקיומם. וכמו שהאריך כתיב בנה כפרך ד' ובפרק ר'. ומי יתן שדבריו הצודקים יפגאו אנשים פטורות לקבל את האמת והצדק ולא יהיו כסחן חרש אשר לא ישמע לקול מלחשיב. והנה זה חיוה שנים כשעה שראינו עין בעין כי רחם ד' עמו לשכור עול נשים פעל צוהרנו. ויהי כולנו ראינו ושפתנו בישועתן של ישראל. דגשי גיל וחדות נפלאו בכל חרדי לבנו. כי לא עלה על הדעת שום השטן יבוא בתוכנו להטיל חובת גינס על כנות ישראל דבר שלא היה כנחה בישראל מעולם אשר גם גויי הארצות בממלכות חבל עדיין לא פרצו גדרי הצניעות. במופן גם כזה להרחיק בנות ישראל כנרוע מביח חרדיים אשר עיניהם רואות וכלות להנכס כרוח התורה והמסורה. וזה מקרוב יבא משה הממשלה עין ויתור באפרס שאין לוקחין אותם לגיוס צבא משם אלא שיקחו אותם לשרוח לאומי. היינו לשרוח משרדים ובקבוצים. ובאמת אין זה אלא סטיוה עינים. כדי שיהי נוחים להתחנות ששרוח לאומי לא רע כ"כ.

17) ואין אני מוכן עבשיו ליכנס לפלמולים בהוכחות מדברי ח"ל לאיסור או להיתר אחרי שאנו רואים את החוצאות המרות פניוס הבנות שרובם נחלקקלו ע"י שירות הצבא ורוב הוריהם כלו בדמעות עיניהם לראות את בנותיהם שנמסרו לשפד ומשחחם בהם מוכ כם שנהערסלו מרת יהודית עד להשתחיה. מה פקוס להתווכח בהליכה בניח לצבא כוסן שהדבר ברור שסופה להדחות מכל זיק יהדות וסיפאה כתוב בה בעריות.